

PROJEKT „PUTOVNÍ KNIHA" r.2020

V rámci projektu MAP rozvoje vzdělávání v ORP Karviná jsme měly možnost, jako pracovní skupina

(tým pod vedením):

p.uč. Martiny Zahatlanové – MŠ Prameny, Karviná
p.uč. Lady Wojaczkové – MŠ Dělnická, Karviná, školka U Vilíka,
p.uč. Heleny Skutkové – MŠ Stonava, školka Dolany,
p.uč. Nikoly Venglářové – MŠ Klíček, Karviná)

k přečtenářské gramotnosti, přijít s nápadem a nabídnout učitelkám mateřských škol podílet se na tvorbě speciální knihy. Vytvořit knihu VLASTNÍ.

Mateřské školy ze Stonavy, Dětmarovic, Petrovic u Karviné a z Karviné se tedy podílí na vzniku této společné knihy, která bude obsahovat naše vlastní příběhy.

Každá školka získala stejný počet stran, které vyplnila popisem vzdělávacího programu, textem příběhu a ilustracemi dětí. Bylo na volbě každé školky, jak tuto možnost pojme, uchopí a zda se do samotného projektu zapojí. Nakonec tak učinilo 20 mateřinek. Na tomto ojedinělém nápadu spolupracovaly především předškolní děti se svými paní učitelkami. Práce spočívala v tom, že si děti vymyslely vlastní příběh, který byl ručně sepsán a děti ho doplnily ilustracemi. V současné době finišují dokončovací práce. V plánu je vydání 1000 výtisků. Měla proběhnout vernisáž a křest samotné knížky, ale toto bohužel, s ohledem na vzniklou situaci, budeme muset s největší pravděpodobností oželeť.

Knížka bude vydávána květen, červen, aby svůj vlastní výtvar si mohli předškoláci odnést do své první třídy.

Co v našem Dolaňáčku :-)

Děti byly nadšené. První stranu bude tvořit fotografie školky, následně její charakteristika plus otisky prstů našich předškoláků. Následuje básnička spojující naše dvě třídy Houseneček a Motýlků, také veselá písnička s malovanou duhou, která tvoří pomyslný most mezi našimi třídami. Fantazie dětí, jejich myšlenky, slovní spojení, hříčky, příběhy, navíc vtipné hlášky, které od začátku školního roku jsme zachytily, jsou napsány v bublinách a zní z budovy naší školky :-). Poslední stranu tvoří samotný příběh o tom, že vše začíná doma... je psaný tiskacím, takže si ho přečtou děti i v první třídě, navíc je jako malované čtení, tedy hravě i nyní s rodičem :-). Na závěr se namaloval každý předškolák a v baloncích je napsáno to, co si odnáší ze školky.

Děti jsou tedy v tomto případě nejen spisovali, ale i ilustrátory. Jejich obrázky ztvárněné výtvarnou technikou podtrhávají celý kontext a nabízí tak zachycení příběhu očima dítěte.

Jako učitelky děkujeme dětem, že s radostí, nadšením vytvářely jedinečnost. Věříme, že se k této knize budou vracet a stane se srdcovou záležitostí.

U nás v areálu mateřské školy máme dvě budovy
Třída Motýlku, kde dochází děti starší a třída Housenček,
kterou navštěvují děti ve věku od 2 let.

Obě tyto třídy využívají pro hraní velkou zahradu,
kde si všichni užívají spoustu zábavy.
Když už se děti na hřišti dostatečně vyřádí, lokalita
školy nabízí krásné vycházky do přírody.
Čestou můžeme vidět les, řeku i rybníček.

Manička

PRÁCE CHVÍLI POČKÁ,
NEŽ DÍTĚTI UKÁŽETE DUHU.

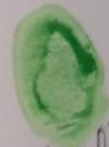
Lutášek

Lindulka

DUHA ALE NEBUDE ČEKAT,
AŽ BUDETE HOTOVI S PRACÍ.

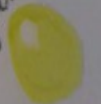

Adílka

Naše třídy Housenček a Motýlku spojuje barevná
duha, která nás provází po celý školní rok.
Představuje pomyslný most, po kterém přechází děti
z mateřské školy do základní.

Za duhovými barvami vidíme šťastný úsměv, radost
a spokojenost. Chceme, aby se v dětech probouřela
chut' se dívat kolem sebe, naslouchat, objevovat
a ukázat vše, co roládnou a dokážou.

Sofinka Ž.

Sofinka Ž.

"NA DOBRÉM ZAČÁTKU ZÁLEŽÍ"

Jan Amos Komenský

Housenečka malická, brzy bude
kuklička. Až se hezky vyspíná,
uvidíme motýlka,
jak na sojce
křídylka,
barvy
duhy
skládá
rtehyňka).

Slníčko mu barvy suší,
to mu ale dneska
sluší.

A tak malá
housenečka
změníla se
v motýlečka.
Motýlek nám
vzlétl vys...
Neboj,
tady se to naučíš.

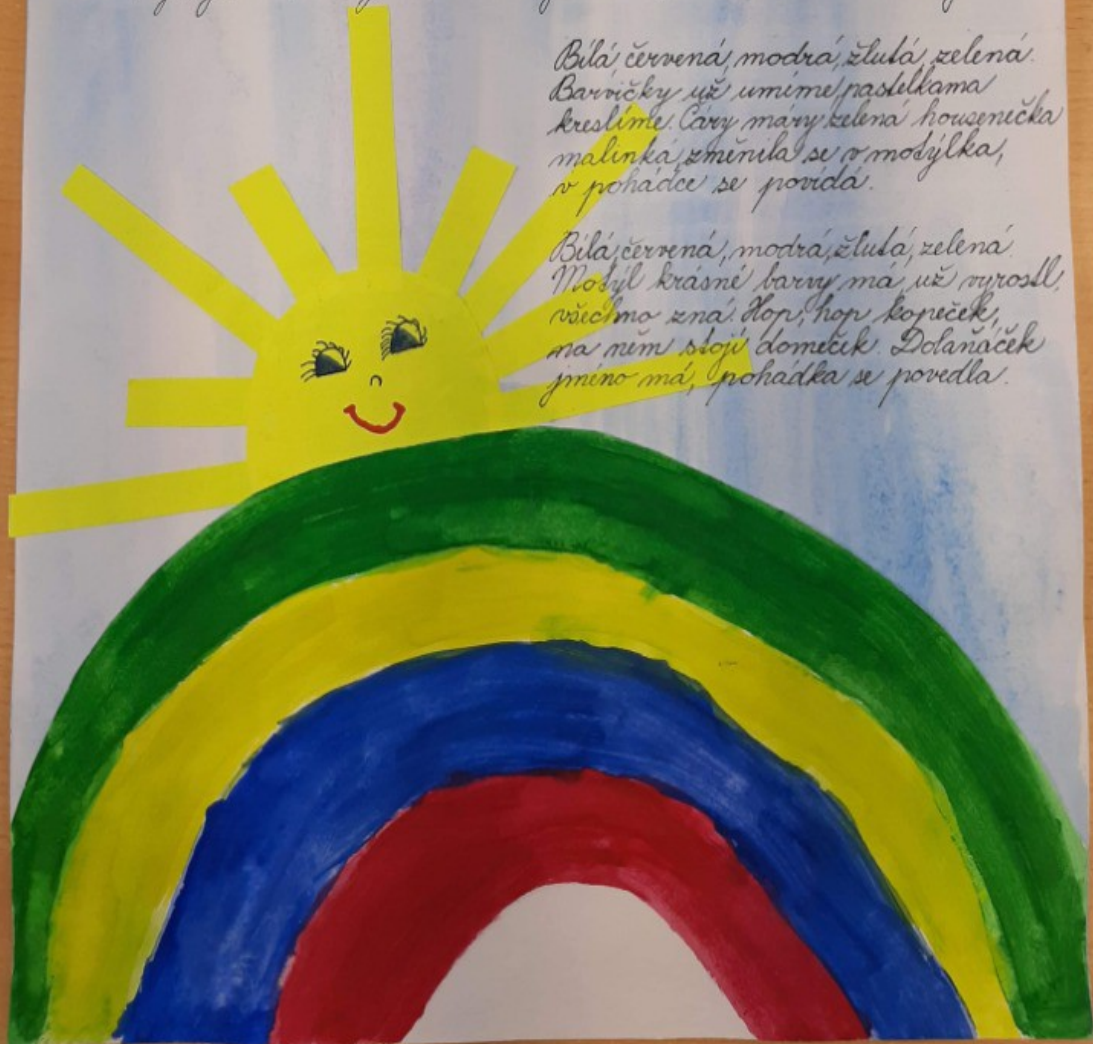
Pohádka se povídá

Handwritten musical score for the song 'Pohádka se povídá'. It consists of three staves of music in 2/7 time, each with a treble clef. The lyrics are written below the notes in cursive.

Bílá, červená, modrá, žlutá, zelená. Tjhle barvy duhové,
už je všichni poznáme. Tap, tap, tapy, tapy, deštěk, kroupy
z výšky mrak. Když sluníčko vykoukne, barevná tu duha je.

Bílá, červená, modrá, žlutá, zelená.
Barvičky, už umíme pastelkami
kreslíme. Červý mámy, zelená housnička
malinka, změnila se v modřílka,
v pohádce se povídá.

Bílá, červená, modrá, žlutá, zelená.
Modrý krásné barvy má, už vyrostl,
všichni zna, dop, hop, kopyček,
na něm stojí domeček. Dolanáček
jméno má, pohádka se povedla.

„Máš krásné prouškové tričko.“
„Ne nemám, já mám dirkované tričko. Podívej, jakou mám tady díru!“

„Ve škole jsme strouhali jablka na ravin, štíchl. Ona kamarádky měli úraz, postouhali si ruce a proto říkám mamince, že školka je nebezpečné místo! Já jsem se nepostouhala jsem opatrná.“

„Tofinko, máš krásné náramky“
„To ráš, já jsem bohatá.“

„Těra jsem byla u dědečka a řeklo se mi, že mám těžší hlavu.“

„Pani učitelko, já s námi nepojedu do školky v přírodě. Já vám budu hlídat školku.“

„Tofinka mi odejde do školky a co budu dělat?“
„No nic, vědyť ve školce je spousta krásných holčiček!“

Pani učitelko, já si do školky vezmu sátek, a kluk do školky vezme noční košili a pak se do mě ramiluje.

Vše začíná doma

BLÍŽÍ SE RÁNO A (mamince) NEBO (tatínkovi) ZAZVONÍ BUDÍK ...
LEŽÍM V A SLYŠÍM KROKY. JEJÉ, TO JE , KTERÁ SE BLÍŽÍ DO DĚTSKÉHO
POKOJÍČKU. „*Dyckle ravít a dělat, že spím.*“ POMYSLÍM SI, KDYŽ VIDÍM, JAK
SE OTEVÍRAJÍ . TOHLE SE MI VŮBEC NELÍBÍ, VŽDYŤ JÁ BYCH TAK RÁD
JEŠTĚ SPAL. MOJE JE MOC HODNÁ. POKLÁDÁ NA MĚ A JEJÍM KRÁSNÝM
HLÁSKEM POVÍDÁ: „*hola hola (kolka) volá.*“ JA' DĚLÁM, ŽE NESLYŠÍM, TAK TO
ZKOUŠÍ JINAK, „*Budíček, vstárat, jdeme do (kolka).*“ I KDYŽ SE MI VSTÁVAT
NECHCE, DO SE MOC TĚŠÍM, A PROTO VYSKOČÍM Z .

V TELEVIZI UŽ MĚ VÍTÁ RANNÍ POHÁDKA, ZATÍM MI CHYSTÁ SNÍDANI.
NA SNÍDANI MÁM NEJRADEJI   . KDYŽ DOSNÍDÁM, JDU SE RYCHLE
OBLÉKAT (*s maminkou totiž většinou ráno neslíkáme*), DÁVÁM SI NA SEBE
    A VYRÁŽÍM S NEBO DO .

VYSTOUPÍME Z , ZAJDEME ZA ROH... A NAJEDNOU... TADY ZAČÍNÁ
TA NAŠE DĚTSKÁ NEJKRÁSNĚJŠÍ POHÁDKA-
VIDÍM VELKÝ (rámeček), VE KTERÉM SE ODEHRÁVAJÍ TY NEJHEZČÍ ZÁŽITKY,
A ZE KTERÉHO SI PO CELEM DNI, ODNÁŠÍM TY NEJKRÁSNĚJŠÍ VZPOMÍNKY...

